

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 15 ຕຸລາ 2017 (10-15-2017)

ກາເລັບ: ຄວາມເຊື່ອອັນພົ້ນຄົງ

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ເຊື່ອໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຊີວິດທີ່ເອົາພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງເລືອກເອົາຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນໃນສະຖານະການ

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນມັນຈັກເທື່ອ. ສ່ວນຫຼາຍໃນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍແລະເພື່ອນຝູງໄດ້ເຫັນມັນ ຫຼືຢ່າງນ້ອຍເພິ່ນໄດ້ປະກາດວ່າໄດ້ເຫັນສິ່ງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຫມັ້ນໃຈວ່າພວກເຂົາເຈົ້າທັງຫມົດແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຫຼອກລວງທີ່ຊັບຊ້ອນເລີ້ມຕົ້ນໃນເຄິ່ງກາງຊ່ວງປີ 1990. ໃນຕອນນັ້ນແຟຊັ້ນຫລ້າສຸດແມ່ນການພິມພາບແບບ “3D” (3D holographic print ມັນເປັນພາບທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຮູບຕ່າງໆກັນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບມຸມມອງຂອງແສງສະທ້ອນຈາກແສງໄຟທີ່ເຮົາງ່ຽງໃສ່). “ມັນແມ່ນຈຣວດ(rocket)” “ມັນແມ່ນຕັກກະແຕນ” “ມັນແມ່ນໂຕໝີ ແພນດາ”

ມັນແມ່ນການລວງຕາ! (ເຮືອງບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ) ຫຼືຢ່າງນ້ອຍແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບອກກັບຕົນເອງ. ມັນເປັນເລື່ອງຕລົກອັນໃຫຍ່ໃນຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຈິງແລ້ວຂ້ອຍຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ຄິດວ່າບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນຮູບນັ້ນ, ແຕ່ຕາຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້. ຂ້ອຍບໍ່ມັກແນວຄິດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດໄວ້ວາງໃຈສາຍຕາຂອງຂ້ອຍເອງ.

ພວກເຮົາສາມາດເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນຮອບຕົວບໍ່? ໃນນາມຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຈິງຊຶ່ງສັມຜັດໄດ້ (senses: ຮູບ, ສຽງ, ກິ່ນ, ຣິດ, ແລະຈັບຕ້ອງ) ບາງຄັ້ງຕົວະຍິວະພວກເຮົາ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເອງການດໍາລົງຊີວິດໃນທາງທີ່ເອົາພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງ ແມ່ນການເລືອກທີ່ຈະເອົາການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນສະຖານະການ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ຈົດເຊັ່ນບັນຊີ 13:26-30:

²⁶ຫລັງຈາກສໍາຣວດກວດເບິ່ງດິນແດນໄດ້ສິ້ນສຸດມື້ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນກັບຄືນມາຫາໂມເຊກັບອາໂຣນ ແລະພວກຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທີ່ກາເດັດໃນຖິ່ນກັນດານປາຣານ ພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ທີ່ນໍາມານັ້ນໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງ.²⁷ ພວກເຂົາບອກກັບໂມເຊວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ສໍາຣວດເບິ່ງຜົນແຜ່ນດິນຕາມທີ່ໄດ້ສົ່ງໄປນັ້ນແລ້ວດິນແດນແຫ່ງນີ້ຮັ່ງມີແລະອຸດົມສົມບູນຫລາຍແລະນີ້ເດໝາກໄມ້ບາງຊະນິດຈາກປະເທດນັ້ນ.²⁸ ແຕ່ວ່າປະຊາຊົນຢູ່ບ່ອນນີ້ມີອໍານາດຫລາຍ ແລະຫົວເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາກໍ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານທັງມີກໍາແພງປ້ອງກັນໄວ້ຢ່າງດີຢິ່ງໄປກວ່ານີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຍັງໄດ້ເຫັນເຊື່ອສາຍຂອງອານາກຊິ່ງເປັນຄົນມີຮູບຮ່າງໃຫຍ່ສູງ.²⁹ ສ່ວນອາມາເລັກກໍ່ຢູ່ທາງເຂດເບື້ອງໃຕ້ແລະພວກຣິດຕີ ພວກເຢບູດ ພວກອະໂມຣິດກໍ່ຢູ່ເທິງພູນ້ອຍ ພວກການາອານຢູ່ໃກ້ທະເລເມດີແຕຣາເນ ແລະຢູ່ຕາມຝັ່ງແມ່ນໍ້າຢໍແດນ.”³⁰ ແລ້ວກາເລັບຈຶ່ງບອກໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຮ້ອງທຸກຕໍ່ໂມເຊມີດຽບແລະເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ “ພວກເຮົາມີກໍາລັງພຽງພໍທີ່ຈະຊະນະໄດ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໂຈມຕີແລະຍຶດເອົາດິນແດນແຫ່ງນີ້ດຽວນີ້.”

ພວກອິສຣາເອນໝົດຫວັງໃນຄຳສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ໄວ້ກັບອັບຣາຮາມຫລາຍສັດວັດກ່ອນ: ດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາເພື່ອພວກເຂົາເອງ. ເມື່ອພວກເຮົາອ່ານພຣະຄຳພີ ຈົດເຊັ່ນບັນຊີບົດທີ 13, ພວກເຮົາຈະພົບເຫັນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໃນທີ່ສຸດ, ໄດ້ເຫັນຄຳສັນຍາທີ່ໄດ້ບັນລຸຜົນ. ແຕ່ຕ້ອງຍິດເອົາ (ບໍ່ມີຫຍັງພຣີມີເງື່ອນໄຂ). ເປັນຄວາມຈິງແນ່ນອນ, ດິນແດນນັ້ນອຸດົມສົມບູນແລະມີລາຄາແພງ. ຄະນະສອດແນມທີ່ໄດ້ສົ່ງໄປເກັບຫຼັກຖານໄດ້ກັບຄືນມາພ້ອມກັບ ສິ່ງພິສູດຄວາມມັ່ງຄັ່ງສົມບູນໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ເຫັນ. ແຕ່ວ່າໃນຂະນະທີ່ດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍານີ້ເຕັມໄປດ້ວຍພາກອະນຸໂຫຍ່ເກີນຂນາດ, ມັນກໍເຕັມໄປດ້ວຍປະຊາກອນລື້ນແຜ່ນດິນເຊັ່ນດຽວກັນ ກອງທັບທີ່ເຂັ້ມແຂງດ້ວຍພລັງເຫຼືອຂນາດແລະຍາກທີ່ຈະແກ້ໄຂ. ຫຼັກຖານທັງຫມົດທາງທະຫານຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າຊາວອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດຜິດພາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ແນ່ນອນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້, ພວກເຮົາສາມາດບໍ່? ພວກເຮົາໝົດທຸກຄົນມີຂ້ວງເວລາຊຶ່ງມີສະຖານະການທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ ເມື່ອການເຈັບປ່ວຍ, ຄວາມສັມພັນທີ່ລົ້ມເຫຼວ, ສູນເສັ້ງວຽກງານ, ຫຼືບັນຫາເຮືອງເສດຖິກິດ, ແລະຄວາມຈິງທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເຄີຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈແນ່ນອນ, ແຕ່ບັດນີ້ເໝືອນກັບວ່າບໍ່ພໍພຽງ. ພວກເຮົາຊອກຫາພຣະສັນຍາທີ່ພວກເຮົາພົບເຫັນໃນພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າມັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະເຫັນສິ່ງນັ້ນ(ຄວາມຈິງທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ)ຊຶ່ງທຳການຢູ່, ເພາະວ່າພວກຍັກໃຫຍ່(ອຸປະສັກຂອງຄວາມເຊື່ອນັ້ນ) ທີ່ສູງສຸດໄດ້ບັງພວກເຮົາ (ຈາກຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ).

ຢ່າງໃດກໍດີ ນຶ່ງໃນພວກສອດແນມບໍ່ໄດ້ຖືກຄອບງວ່າ, ກາເລັບບໍ່ໄດ້ຈ້ອງຕາໃສ່ສະຖານະການ, ແຕ່ໃສ່ໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳເວົ້າຂອງຄາເລັບໃນຂໍ້ 30 ແມ່ນມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າເບິ່ງໃນແງ່ດີ; ມັນເປັນການສະແດງອອກຂອງການເຊື່ອຟັງ. “ພວກເຮົາມີກຳລັງພຽງພໍທີ່ຈະຊະນະໄດ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໂຈມຕີແລະຍິດເອົາດິນ ແດນແຫ່ງນີ້ດຽວນີ້!” ຄຳກຸນແຈໄຂໃນທີ່ນີ້ຄື ພໍທີ່ຈະຊະນະໄດ້(ຄວາມໝັ້ນໃຈ). ສຳລັບຄາເລັບ, ແມ່ນໄດ້ຕັດສິນໃຈ. ແມ່ນຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບການໃດກໍຕາມ, ລາວໄດ້ແກ້ໄຂໂດຍການເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ພັນທະກິດຂອງລາວແມ່ນພຽງແຕ່ງ່າຍຖືເຂົ້າໃຈວ່າອຸປະສັກທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເອົາຊະນະໃນນາມພວກເຂົານັ້ນມັນຍິ່ງໃຫຍ່ເທົ່າໃດ?

ແມ່ນໃຜ ຫຼື ສະຖານະການໃດ ໄດ້ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຮຽນສຶກສາກ່ຽວກັບການເຊື່ອ (ໄວ້ວາງໃຈ)?

2. ຈົດເຊັ່ນບັນຊີ14:6-10:

⁶ສ່ວນໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນແລະກາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນສອງຄົນ ໃນຈຳນວນນັກສືບໄດ້ພາກັນຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເສັ້ງໃຈແລ້ວເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ⁷“ປະເທດທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປສຳຮວດກວດເບິ່ງນັ້ນເປັນແຜ່ນດິນທີ່ດີເລີດ.⁸ ຖ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງພໍພຣະທັຍໃນພວກເຮົາພຣະອົງກໍຈະຊົງນຳພວກເຮົາໄປສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ຮັ່ງມີແລະອຸດົມສົມບູນນີ້.⁹ ແຕ່ຂໍສົ່ງດຽວຄືຢ່າກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ ແລະຢ່າຢ້ານປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນແຖບນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຊະນະພວກເຂົາຢ່າງງ່າຍດາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງທຳລາຍຮູບພຣະທີ່ປົກປ້ອງພວກເຂົານັ້ນສູນສິ້ນໄປໝົດແລ້ວຢ່າຢ້ານຫຍັງເລີຍ ເພາະວ່າພຣະອົງສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ.” ¹⁰ ແຕ່ພວກຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ວາງແຜນຂວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໃຫ້ຕາຍ ໃນທັນໃດນັ້ນປະຊາຊົນໄດ້ເຫັນແປວໄຟຊຶ່ງສະແດງເຖິງຣັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດຂຶ້ນເທິງທໍເຕັນສັກສິດ.

ຈີ. ເຄ. ແຊສເຕີຕັນ ຄັ້ງນຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ “ສິ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວຈະໄຫລໄປຕາມກະແສນ້ຳ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດລອຍຂຶ້ນຕ້ານກະແສນ້ຳ.” ໂຢຊວຍແລະກາເລັບ, ມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອຫຼາຍທີ່ສຸດ, ໃນກະແສຊີວິດ(ເໝືອນລອຍຂຶ້ນຕ້ານກັບກະແສນ້ຳ). ໃນກໍລະນີນີ້, “ກະແສຊີວິດ” ແມ່ນຊຸມຊົນທັງໝົດຂອງຊາວອິສຣາເອນ.

ຄຣິສຕຽນຮູ້ສິ່ງນີ້ດີ, ທີ່ພວກສາວິກຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ທ່າງຈາກຂົນບັດມນຽມປະເພນີ ວັທນະທັມ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາໃນຄຣິສຕະຈັກເປັນຜູ້ທີ່ “ຖືກຊົງຮຽກເອີ້ນ.” ພວກເຮົາມີຄວາມປາຖນາທີ່ຈະຢືນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ ໃນເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍຍອມຈຳນົນໃຫ້ແກ່ກະແສຊີວິດນັ້ນ (ປຣາຊັຍຕໍ່ມໍຣະສຸມແຫ່ງຊີວິດ).

ແມ່ນຫຍັງທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາແກ້ໄຂບັນຫາແບບນັ້ນໄດ້? ແມ່ນສິ່ງດຽວທີ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາໂຢຊວຍແລະກາເລັບ: ການຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ. ຄວາມຮູ້ເຊັ່ນນັ້ນໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງດັ່ງນີ້:

- ການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວຕາມລຳພັງຈັກເທື່ອ. ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຫຼາຍກວ່າຄວາມພຽງພໍໃນຄຳແນະນຳທີ່ຈະໃຊ້ໃນການຕິດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາຕັດສິນໃຈດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກໄວ້, ພວກເຮົາກໍສາມາດມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ພາຍໃນພຣະປະສົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ນັ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳທີ່ພຣະອົງບອກໄວ້, ພວກເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າ: ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ.
- ການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເດີນໄປໂດຍປາສຈາກທິດທາງ ໂຢຊວຍແລະກາເລັບບໍ່ໄດ້ຮູ້ລາຍລະອຽດວ່າວິທີການເອົາຊະນະດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍານັ້ນຈະລົງເອີຍດ້ວຍວິທີໃດ? ພວກເຜີ້ນພຽງແຕ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນໃນທິດທາງທີ່ພວກເຜີ້ນຕ້ອງການແລະເມື່ອໃດ.
- ການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫ່າງໄກຈາກພຣະອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄັມພິຈິດເຊັ່ນບັນຊີ 14:10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຊົງນຳພາສັນບສນຸນຢ່າງເດັ່ນຂັດຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ໂຢຊວຍແລະກາເລັບ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຄຣິສຕຽນໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພວກເຮົາເດີນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດຫມັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພວກເຮົາກຳລັງເດີນໜ້າຢູ່ໃນພຣະອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຄວາມເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ?

3. ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ 14:21-24:

²¹ແຕ່ເຮົາຂໍສັນຍາວ່າເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນແລະດ້ວຍຮັສມີຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາເຕັມຢູ່ທົ່ວໂລກນີ້.²²ເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ໃຫ້ໃຜໃນຈຳນວນປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຮັສມີຂອງເຮົາແລະໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ແລະໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານນັ້ນ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ທົດລອງຄວາມອົດທົນພະຍາຍາມຂອງເຮົາຫລາຍເທື່ອ ທັງປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງຄວາມເຮົາ.²³ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພວກບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ໝັ້ນປະໂຫຍດເຮົາຈະບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.²⁴ແຕ່ວ່າຍ້ອນກາເລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາມີຈິດໃຈແຕກຕ່າງຄົນອື່ນແລະຍັງຄົງສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາຢູ່ ເຮົາຈຶ່ງຈະນຳລາວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ໄປສຳຮວດມາແລ້ວນັ້ນແລະເຊື່ອສາຍຂອງລາວຈະມີສິດເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ຄົນເຮົາມີຄວາມຊົງຈຳສັນຫຼາຍ ແມ້ກະທັ້ງສິ່ງທີ່ເປັນພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດມີຊີວິດຢູ່ຫຼາຍທິດສະວັດ(ຫຼາຍສິບປີ)ດ້ວຍການຊົງປະທານຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງເນື້ອໜັງ, ດ້ວຍທາງຄວາມຮູ້ສຶກອາຣົມ, ແລະທາງດ້ານຈິດວິນຍານ, ແຕ່ແລ້ວ ມື້ໜຶ່ງໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນມາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົງສັຍ. ມັນເປັນແບບນັ້ນກັບພວກເຮົາປັດຈຸບັນ, ແລະມັນເປັນແບບນັ້ນກັບຄົນອິສຣາເອນທີ່ຫຼົງລີມ ແມ່ນຄົນຈຳພວກດຽວທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອີຢິບ ຊຶ່ງດຽວນີ້ມີຄວາມສົງສັຍໃນການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງຈຸດສູງສຸດຂອງດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ມາເຖິງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງແລະປະກາດຄຳພິພາກສາ: ທຸກຊົ່ວຄົນຈະຕາຍໃນຖິ່ນທຸຣະກັນດານ ແທນທີ່ຈະໄດ້ຄອບຄອງດິນແດນນັ້ນມາເປັນກຸ່ມສິດຂອງຕົນ. ມີແຕ່ໂຢຊວຍແລະກາເລັບເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມຈົງຮັກພັກດີ, ຈະໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການພິພາກສານັ້ນ.

ທັງສອງຢ່າງ: ການລົງໂທດຊາວອິສຣາເອລ ແລະລາງວັນຂອງກາເລັບ ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ, ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ແມ່ນພຣະສັນຍາທັງໝົດນັ້ນ ຈະເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດມີ

ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ບໍ່ແມ່ນທຸກຄຳພັນສັນຍາເປັນຄຳພັນສັນຍາທີ່ໃຫ້ຄວາມສຸກ. ແຕ່ທຸກໆຄຳພັນສັນຍາເປັນໂອກາດໃຫ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຊື່ສັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຫົດຫູ່ອອນກາຍອອນໃຈໃນເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນນ້ຳກັບສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດ. ກົງກັນຂ້າມ, ຈົ່ງຕັ້ງໃຈອີກຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປໃສກໍຕາມ ແລ້ວແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາ. ພວກເຮົາຈະເຮັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງຊົງມີຄວາມສັດຊື່, ຊົງກ່າວໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ແລະໝາຍເຖິງສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວ.

ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນຈະແປກໃຈ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບອກກ່ຽວກັບຮື່ອງນີ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ: “ເຮົາໄດ້ບອກເຮື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມສົງໄສໃນເຮົາ ໃນໂລກນີ້ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກແຕ່ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທາະຝ່າຍເຮົາໄດ້ຊະນະໂລກແລ້ວ.”(ໂຍຮັນ 16:33)

ເມື່ອໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ ໃນທາງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄວ້ວາງໃຈຕື່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ?

ດ້ວຍວິທີໃດພວກເຮົາຈະສາມາດເຕືອນສະຕິຊຶ່ງກັນແລະກັນຢູ່ສເມີ ໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງຈິງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້, ແທນທີ່ຈະອີງຕາມສະຖານະການ? ຈົ່ງພິຈາະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- **ແບ່ງປັນ.** ຈົ່ງແບ່ງປັນກັບກຸ່ມຂອງທ່ານຊຸດນຶ່ງຂອງສະຖານະການທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນເຫດພາໃຫ້ທ່ານສັບສົນ, ລັງເລ, ສອງຈິດສອງໃຈໃນອາທິດນີ້.
- **ຈົ່ງນຶກຄິດ.** ຈົ່ງນຶກເຖິງຄົນໜຶ່ງໂດຍສະເພາະທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກຊຶ່ງຕິກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຍາກລຳບາກ. ຂຽນຈິດໝາຍນ້ອຍເພື່ອຊຸກຍູ້, ເລົ່າໂລມ, ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຄົນຜູ້ນັ້ນ.
- **ເວລາ.** ຈົ່ງໃຊ້ເວລາຄົ້ນຄວ້າສຶກສາວິຈັຍ ແລະຮວບຮວມພຣະສັນຍາບາງຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ. ບັນທຶກສິ່ງນີ້ໄວ້ໃນເຈ້ງ, ນຳຕິດຕົວເພື່ອເປັນການເຕືອນທ່ານໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າສະຖານະການຈະບໍ່ເປັນຕາຍ້ານ. ແນ່ນອນ, ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານຈະບໍ່ປະສົບກັບການຕໍ່ຕ້ານຫຼືບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ກົງກັນຂ້າມ, ຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງມີຄວາມເຊື່ອວ່າສະຖານະການຈະບໍ່ເປັນຄຳຕອບສຸດທ້າຍ. ມັນມີຄວາມໝາຍວ່າເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ໂດຍບໍ່ສົນໃຈວ່າສິ່ງທີ່ສັມຜັດໄດ້(senses)ຂອງທ່ານ ຈະບອກທ່ານຢ່າງໃດ.

ອຸປຸຸກໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK